

ایڈیٹر و پبلشر عبداللطیف الکریم پرنٹنگ پریس ٹیل باغ کوئٹہ خان شیک کر سٹیورٹ آفس 302 قمر و فلور یونیورسٹی کمپلیکس فیئرز جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

20 دسمبر 2025ء

تقدیر ناگیک

براہوئی ادب ناباروا دہیبت واروار پاننگ کے اوئی تقدیر ناوس و سگ اف۔ دہیبت تینا جاگہ فاراست ہم ارے، ولے اینونا بدل مروک آحالیت آک دائی بھاز آبدئی تے اتنگ ناسوب مسنون خندہ کہ اینونوش آتیا ہیبت کنگ نا بناسنے، دانا آب آخس ء، داڑا ہیبت کنگ نا بھاز گنجائش ارے، ولے بھلو کچ اسے ٹی چست مروک آسوج آک داردرک ء لیرہ کہ اینونا بدل مروک آحالیت آک ’تقدیر ء سگپنگ نا ہیبت آتے فسانہ جوڑ کرینو۔ اینونا ورناتینا ایب کیب ء ہر سا حالیات آتے پہرہ منے۔ ہراڑے کہ سیاسی و راجی حوالہ غا بدلک مومن آ بسنو ء ادب نا پڑ آ ہم بدلک محسوس کنگ انگ ء۔ اینونا ورناسنی آ سفت و واہ واہ غان پیش تمسیرا ہیبت آ دروشم آتے امن کنگ نا کنڈ آروان خنگ۔ اینونا ورناتینا آں دا ادمیت خنگ مرک کہ او بروک آ وخت اس تینا زبان و ادب ء شون تنگ اس سرسب مرو۔ بدلی ناکاس دا گڑا غان خنگ مرک کہ اینونا لائی تے لائی و ناودی تے ساف و پاش لوز آتیت ناودی پانگ انگ ء۔ ورناک تینا نوش آتے قلم ٹانڈ آ آتساق ء پاش کنگ اس لگوک ء۔ وخت اس کس کو نوش آتیا سنگی ء جوکی ء مومن آتسا سفتی گپ و تران مسکہ، ویدرتنگ کو آتے

خدا پیسہ ایٹک تو است ہم ایے

پریش دوآن تے ڈیرٹک۔ وخت اس خلق انا کہ بندغ اس اوڑان گڑاس پیسہ ملک خواہے تو پاک، اڑیک کہ بوا ء ارائی الاٹ۔ میر جھنڈا خان غریب امیر کل اتون سنگت ء ملکہ پڈ انا وخت آ چڑہ سرمایہ دارتوں سنگتی و دعوت نا بندادہ شوکی ء اگر کس اوڈے پاسے کہ مہر دارنامش آخرد تارتیت نا دعوت اف۔ داڑے تو مخلوق نا است فرور کلبر، بدیتی، لٹ و پیل، جوفہ، خلیس ء مکر و فریب آن پڑے۔ دا گڑا نا خنگ آن پدای خدا نا گنجن آ نعمت ء برغبت دنیائی چریش، نوکس آن پلے تے۔ ولے اس ء بلوک ء خنوت۔ دم درنگ۔ بے وس مسٹ۔ ہرا گئی ء رب کاناٹ کہ کتے سوس و لدا اوڑا واپس کریٹ تے۔ میر جھنڈا خان اسد بھاز بھلو زمیندارو مالدار ء بندغ اسے، خلق اس اونا بائک، اونا زمینداری ہزارا ایلک آتیا تالان ء۔ ہر سال اونا سا باغ اسد کروڑ پیس لکھ آ بھار مرک۔ میر جھنڈا خان خلق و شارات تین کن گنجن ء ماڑی تھینے۔ جھنڈا خان ء زمینداری تون او مالدار نا ہم بھاز شوک ء۔ ہیبت و پیل نا گنجن ء نسل سائیک۔ ناڑی نا فراس آتا جتا ء فارم اس جوڑ کرینے۔ اونا چ آتا بھلوگ اسے۔ سندھ آن گنجن و تھینے ء ہیبت و قلات آن منگی ء پیل سد آتا حساب اس توریے۔ ہر وانا ساہار نسل کئی ء کیب۔ جھنڈا خان بھاز سادہ ء بندغ اسے۔ اونا عادت اس وڈائی اف۔ برغوشان ء تھو اوراش تیا لوک خاس و خسی ٹی ارغ کیک، ولے پیسہ نا معاملہ ٹی

نازل

چکا کہ تو ہر اک یک دم جھلانی بلکہ۔ تو ایلو چرک دا زور آخار ء کسکیک۔ واہم نازل نا جت و پت برچائس۔ مخلوق نازل کن رسال برسنا ہنا کہ مدان خلق انا ہر ارائی دا معلومداری تالان مس کہ نازل تینا الہ مار زبرین نا پین آتے۔ نازل نا قدو بالادے پدے آن دوسا ہنا کہ۔ او شازدہ سال انا وئی بس تو اونا باوہ گل بدین نا خیال آک مسز ء خیر خوشی اس بش کنگ نا کنڈ آ ہنار اسدے اس اوز برین ء تینا انا جھانگا۔ السلام و علیکم! عظیم السلام۔ بد باوہ۔ داڑے کنخوک آوٹل۔ جی الہ۔ زبرین چوت آتے کش و بس بوڑی آتوس۔ نازل نا لہ۔ نازل نا لہ۔ نازل نا لہ۔ گل بدین تو ارکے۔ ہموکا دیر اس اسد۔ کنابلہ مار زبرین جان لہ۔ نازل نا لہ۔ نازل نا لہ۔ گل نا توارس۔ بھیرا کنامار۔ نازل نا لہ۔ ماہ گل تاس اسے ٹی دیرے زبرین نا کنڈ مرہیلے۔ قول خیر تاتہ۔ زبرین پارے۔ دیر کنگ آن پد زبرین الہ گل بدین آن اڑنے۔ الخیر تو ارے۔ کئے اینونیراٹ بنگا زبرے۔ ای ہرے ناے تو اسہ ہیبت اس کر وئی ٹسٹ۔ زبرین نامون اسہ ٹلیس اس تالان مس۔ گل بدین پارے۔ باوہ نے تو خبر ء کہ نازل بھلن منے، خلق انا مخلوق کئے آرسال بنگ اتی ء۔ ولے ای نا باوہ تون قول اس کریٹ کہ ای اونا ہزار گچی آ سنگت آک سرس۔ میر جمال تکہ کباب آتیکن کو بلا آکھینے ء لگیے۔ تکہ و کڑاہی آچھے وخت لگا کہ۔ بیو کہ جھنڈا خان نا بریانی نا جس ء بلین۔ حاجی قلندر دیگ انا بابی ء ہرزرا کرے۔ جیہا اس خنگ۔ اڑیفیر۔ جبر ء انت مس؟ کن پارین دیگ انا بابی ایل نا دو ء ہشا۔ ایل پارے۔ اڑے او جھنڈا خان! نی پارین ای نم کن بریانی اتیو۔ دانو چاول چھولے ء۔ ابوئے کھرنے کن، جھنڈا! نئے جھو کہ تس۔ جھنڈا خان بک ملیس پارے سنگت اک ماف کیرے ای نم کن کلر نا سو بلکوسٹ دے آن چھے نا چاٹ چاوہ بھانجی نمائے تے۔ جھنڈا خان نا چھولے ہیبت کرینے۔ جھنڈا خان نا بندا ہیبت اتون اونا تاتہ نا مار دیر کنگ، زور آن پونخارہ کرے۔ دیرک اونا باس آن بسر۔ سنگت آک چاسر چاوہ جھنڈا خان دروغ ترنگ ء۔ میر بجا برش مس جھنڈا خان تاتہ نامارے پارے، ایلہم ٹی سہی پا انت معاملہ اسے؟ ایلہم ٹی سہی پارے دا چاول چھولے تے میر جھنڈا خان تینا ارائی ہیبتے بلکن جھنڈا خان وای دا چاول چھولے تے میر دویتن نا باوہ نا خیرات آن ایسن۔ میر بجا برش مس جھنڈا خان تاتہ نا مار ء پارے، ایلہم ٹی سہی پانت معاملہ اسے؟ ایلہم ٹی سہی پارے دا چاول چھولے تے میر جھنڈا خان تینا ارائی ہیبتے بلکن جھنڈا خان وای دا چاول چھولے تے میر دویتن نا باوہ نا خیرات آن ایسن۔ جھنڈا خان دویتن ء پارے نا خلق اس گڑاس یتیم گڑاس جوڑان ارے، ہموکلین کئے نئے خیرات نا برنج ایبت۔ جھنڈا

مار ء تینا فرزند ٹی ہرفوہ۔ دا بارو اس ٹی انت پاسر۔؟ گل بدین زبرین نا است انا ہیبت ء کرے۔ جبرانی آن زبرین دم اس ارٹ چپ کرے، ولدا پارے۔ الہم کنا بھلا ارے کنا و نازل نا باروا اتون فیصلہ کنگ کیرے۔ ولے الہم ہیبت چارے۔ کئے نئے روزگار اس ارے۔ نئے بندر اس جوڑ کرینے۔ اونا نگر ء کہ۔ ای ہم نا باوہ نا جاگہ غاٹنی و نازل ہڑتوم آک کنا اولیاد آک اڑے۔ کنا مال چانیدار کنا ہر گڑا نما ہڑتوم آتا ء۔ گل بدین نا است انا ہیبت آک اونا دوی آہر۔ جوان الہ ای داسہ بش مرہوہ۔ شروع مس۔ خلق خلسا ایلو بک انا اسکان سرس۔ دڑا ڈو زورای آن نازل نا پیشانی آن نجد آک چنارہ۔ ہنڈا تو ڈوڑا نا استخ اس اونا چ آ پڈائی تاب کرے۔ اونا چھیناٹ اس کرے ابوئے۔ کسٹ۔ ہنڈا تون ڈغارنی لگا۔ اینو ولدا زبرین قبرستان نا کنڈ آن بلکہ اونا تک اوڑتوں ہوسا سادہ گام انا فرنگ اوڑکن اسد بھلو پاریم اس کس۔ گلے اسے اڈا انا کسرا آس اونا راہی سر۔ زبرین! نی ہراکان بسے؟ نازل زبرین آن اڑنے۔ ای ابا نا ادیرہ غا دعا خواہنگ کن بناسٹ۔ اینو ابا کئے بھاز یات بلکہ۔ دا زندہ ہم عجب ء گڑاس مدام مرک انا پٹھائی ء۔ دامرک ہم عجب

ء گڑاسے بندغ ء تینا تیان جتا کیک۔ اولک ارائی ریسیگا تو زبرین پارے۔ نازل۔

ایون آن پدنی سچ ساگ کن پیش نہیں۔ ای نے کن دیر ڈوہوہ ہنڈاڑے ارائی سچ سل۔ نازل زبرین نا ہیبت ء بنگ تو حیران مس۔ او پارے اٹھے زبرین۔ اٹھے۔ داخہ وخت نی دیر ڈوہنگ کتویسہ۔ داسہ ہوش لہنے نے کنا لہ سطر خورازر ء۔ زبرین ء مون آن چپس تینے و پیش تما۔ نازل سچ آتے بارنگ کن ستار آ بس۔ بھیک ء شیف کرے۔ توس۔ اسکان منہ باخو کنگ کس کہ اونا رسکیو بک اتی اسد غل اس شروع مس۔ خلق خلسا ایلو بک اسکان سرس۔ دڑا ڈو زورای آن نازل نا پیشانی آن نجد آک چنارہ۔ ہنڈا تو ڈوڑا نا استخ اس اونا چ آ پڈائی تاب کرے۔ اونا چھیناٹ اس کرے ابوئے۔ کسٹ۔ ہنڈا تون ڈغارنی لگا۔ اینو ولدا زبرین قبرستان نا کنڈ آن بلکہ اونا تک اوڑتوں ہوسا سادہ گام انا فرنگ اوڑکن اسد بھلو پاریم اس کس۔ گلے اسے اڈا انا کسرا آس اونا راہی سر۔ زبرین! نی ہراکان بسے؟ نازل زبرین آن اڑنے۔ ای ابا نا ادیرہ غا دعا خواہنگ کن بناسٹ۔ اینو ابا کئے بھاز یات بلکہ۔ دا زندہ ہم عجب ء گڑاس مدام مرک انا پٹھائی ء۔ دامرک ہم عجب

پدین آچرک

عارف ضیا ای تھت براہوئی ادبی سوسائٹی ء تیرمہ نا ہنروچ اتی ’پدین آچرک‘ اس باوہ۔ اٹھے کہ تیرمہ نا خاخر سوک آ ہنروچ نا باسائی ٹی پدین انگا چرک۔ بندغ نا وجود اتی پوسکن ء طاقت اس شاک۔ پدین آچرک بندغ نا خاخر بلوک آبدن ء پدین کیک۔ براہوئی ادبی سوسائٹی کوئٹہ ہمو وخت وڈی مس۔ ہر اتم کادب نا دنیائی اس پدین ء چرک اسے نا ہد آن زیات گرج نیک۔ دا پدین آچرک براہوئی زبان نا ادب نا جون اتی پوسکن و توانا ء جان اس شاعرا۔ براہوئی زبان و ادب نام درآ جون کن کن اسد ہندن ء پدین ء چرک اس مس ہراڑن کد اوم درآ جون تازگی اونا تینا۔ براہوئی ادبی سوسائٹی نا وڈی منگ نا وخت آ براہوئی ادب نا دمدرآ جون ء تازہ وتر درکار نیک۔ دا تازہ وتر ونا ادیب و ہر اک پدین ء چرک اسے آچار براہوئی ادبی نام درآ بدن ء تازگی نا احساس اس کس۔ او وخت انا براہوئی ادبی ادارہ قائم تھی ورناتازہ فکر سوچ سوسائٹی خنگ۔ براہوئی ادبی سوسائٹی جوڑ کرے۔ داکر نا پین براہوئی ادبی سوسائٹی خنگ۔ ہموکلین کئے جوڑ متگ آن تیرمہ نا چنگ ترک آ ہنروچ اتی اسد پدین ء چرک اس بس۔ دا پدین آچرک براہوئی ادب نا دمدرآ بدن ء تازہ دم کرے۔

☆☆☆☆☆

